

Sygn. akt V KZ 70/21

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie **M. M.**

skazanego z art. 233 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 16 lutego 2022 r.

zażalenia skazanego na zarządzenie upoważnionego sędziego

z dnia 7 grudnia 2021 r., sygn. akt V WKK (...)

o odmowie przyjęcia kasacji skazanego od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 5 kwietnia 2016 r., sygn. akt V Ka (...)

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem – na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 120 § 2 k.p.k. – odmówiono przyjęcia kasacji wniesionej przez skazanego M. M. od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 5 kwietnia 2016 r., sygn. akt V Ka (...) – wobec nieusunięcia w wyznaczonym terminie braku formalnego przez sporządzenie i podpisanie kasacji przez ustanowionego z wyboru adwokata lub radcę prawnego.

Zażalenie na to zarządzenie wniósł skazany M. M.. W uzasadnieniu środka odwoławczego podniósł, że przypisanych mu czynów nie popełnił, a nadto że został skazany po 11 latach od daty ich dokonania. W konkluzji skarżący wniósł o uwzględnienie zażalenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie, albowiem nie zawierało argumentów mogących podważyć zasadność zaskarżonego zarządzenia, które wydane zostało bez naruszenia przepisów prawa.

Na wstępie należy podkreślić, że Sąd Najwyższy w niniejszym postępowaniu bada tylko i wyłącznie prawidłowość zaskarżonego zarządzenia i to w kontekście podniesionych w zażaleniu zarzutów. Przedmiotu oceny w tym postępowaniu nie stanowią więc kwestie związane z merytoryczną oceną wydanego w sprawie prawomocnego wyroku skazującego.

Stwierdzony w sprawie brak formalny w postaci wniesienia kasacji niespełniającej wymogu określonego w art. 526 § 2 k.p.k. (sporządzenie i podpisanie kasacji przez podmiot profesjonalny) – ma charakter usuwalny. Nie budzi wątpliwości fakt, że wniesiona w niniejszej sprawie kasacja – za którą uznano pismo M. M. o wyznaczaniu mu obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania kasacji – nie spełniała warunku przewidzianego w ww. przepisie.

W związku z opisanym wyżej brakiem stronę należy wezwać do jego usunięcia w trybie art. 120 § 1 k.p.k. Uzupełnienie tego braku w terminie wywołuje skutki od dnia wniesienia kasacji. W przeciwnym wypadku, pismo uznaje się za bezskuteczne, co w odniesieniu do kasacji, która została osobiście sporządzona przez skazanego, powoduje wydanie zarządzenia o odmowie jej przyjęcia (art. 120 § 2 k.p.k., art. 530 § 2 k.p.k.). Ten tok procedowania został w niniejszej sprawie dopełniony, albowiem po wydaniu w sprawie opinii o braku podstaw do wniesienia kasacji (k.200-203 akt o sygn. II K (...)), sporządzonej przez obrońcę z urzędu – M. M. został wezwany do uzupełnienia wymienionego braku formalnego w terminie 7 dni od chwili doręczenia wezwania, co nastąpiło w dniu 11 lipca 2016 r. (k.65 akt o sygn. V WKK (...)). Bezspornym pozostaje, że M. M. nie uczynił zadość rzeczemu wezwaniu. Skarżący został pouczone o wymogach formalnych kasacji oraz o prawnej konsekwencji ich niespełnienia, na co jednoznacznie wskazuje treść ww. wezwania, w którym jasno określony został stwierdzony brak formalny wraz z podaniem konsekwencji jego nieusunięcia (odmowy przyjęcia kasacji).

Skoro zatem M. M. nie uzupełnił w oznaczonym terminie wymienionego braku formalnego kasacji, to zaskarżone zarządzenie uznać należy za prawidłowe. Do jego wydania obligował przepis art. 530 § 2 k.p.k., który stanowi, że w razie

stwierdzenia braków formalnych kasacji, odmawia się jej przyjęcia. Skarżący w złożonym zażaleniu nie przedstawił okoliczności, które podważałyby dokonane w zaskarżonym zarządzeniu ustalenia faktyczne.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.